

[1975 ஏப்ரல் 4]

3. 1975-76ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர்
நலன்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,48,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. சு. ம. துரைராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு செய்த நியாகத்தின் நினைவாக, அவரது திருவுருவப் படத்தினை சட்டமன்றத்திலும், பள்ளிக் கூடங்களிலும் வைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக்கூற—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 9,48,00,00 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss about the necessity to suggest to the Central Government to include the converted Harijans also in the Scheduled Caste list, I move—

“That the allotment of Rs. 9,48,00,000 under Demand No. 31 — Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.—be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, அரிசனங்களுக்காக விடுகட்டிக் கொடுக்கும்போது அவர்களிடமிருந்து எந்தத் தொகையும் பெறக் கூடாது என்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 9,48,00,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. எ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, அரிசன மக்களை ஊரின் ஒதுக்குப்புறத்தில் குடியமர்த்தாமல் ஊருக்குள்ளேயே பிற சாதி மக்களோடு சேர்த்துக் குடியமர்த்தும் முறையினை வளர்க்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 9,48,00,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. என் இராசாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் உள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சு. ம. துறைராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை மானியத்தின்மீது எனக்குப் பேசுகின்ற வாய்ப்பை நல்கியமைக்கும் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வன்றேன்.

அரிசன நலத் துறை மானியம் குறித்து இங்கே ஒரு புத்தகத்தை அச்சிட்டு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்தால் சில புள்ளிவிவரங்களை அதில் தந்திருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே அதன் பிரகாரம் நாட்டில் செய்கிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதலில் கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், அரிசன நல இலாகாப் புள்ளிகளில் கல்வியினுடைய தரம் மிகவும் கேவலமான முறையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறதென்பது நாடு அறியும் உண்மையாகும். கல்வித் தரம் அங்கே நல்ல விதத்தில் இருக்கச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதித் தேர்வில் 80 சதவீதத்திற்குமேல் மதிப்பெண்கள் பெற்று தேர்வு பெற்ற மாணவர்களுக்கு மத்திய அரசு உதவித் தொகை திட்டத்தின்கீழ் விடுதிக்காக ஒன்றரை மடங்கு வழங்கப்படுவதைப்போல ‘டே-ஸ்காலர்’ களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. ம. துரைராஜ்]

[1975 ஏப்ரல் 4]

நெக்கை மாவட்ட நலப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 1973 இலிருந்து மத்திய அரசின் அரசு மிலியன் ப்ரொக்ராம் திட்டப்படி பணிபுரிகிறார்கள். அப்படி பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மாதந்தோறும் முதல் தேதியன்று சம்பளம் பட்டு வாடா செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுக்கு 20 23-ம் தேதிதான் சம்பளம் கிடைக்கக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. அதைப் போக்கி, அவர்களுக்கு முதல் தேதியே சம்பளம் கிடைக்க வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்குபடுத்தும் பணி இதுவரையில் செய்து முடிக்கப்படவில்லை. மற்ற அரசினர் பள்ளிகளில், குறிப்பாக ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்குபடுத்தும் முறையினைச் செய்து விட்டார்கள். ஆனால், அரசினர் நலப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு இன்றுவரை ஒழுங்குபடுத்தப்படவில்லை என்று நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல முறையில் இதனைச் செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நலத்துறைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு 1970-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிராவிடென்ட் பண்டு பிடிப்பதை விட்டுவிட்டு, இன்றைக்கு வாங்குகிற சம்பளத்தில் மொத்தமாக ஆசிரியர்களின் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இது என்ன நியாயம்?

சட்டக் கல்லூரியில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு மற்ற கல்லூரிகளில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தருவதுபோல் இன்னும் பட்டியல் போட்டுத் தரவில்லை. குறிப்பாக, எம். ஏ. படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும், சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இதுவரை ஸ்காலர்ஷிப் தரப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் விடுதிகளில் தங்கிப் படிப்பதற்குக்கூட இன்னும் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்குப் பார்த்தால் அரசினர் ஒரு ஜி. ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று இடங்களில் தங்கும் முறையில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜனவரி மாதம் கல்லூரி ஆரம்பித்தும் மார்ச் மாதம்தான் விடுதியில் இடம் தருகிறார்கள் என்றால் அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1936 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு சட்டக் கல்லூரியில் தாழ்த்தப்பட்ட பேராசிரியர் இதுவரை யாரும் பதவி ஏற்கவில்லை. 1936 ஆம் ஆண்டில் மதிப்பிற்குரிய தந்தை சிவராஜ் அவர்கள் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு இன்றுவரை எந்தத் தாழ்த்தப்பட்டவரும் அங்கே பேராசிரியராக நியமிக்கப்படவில்லை. இது என்ன நியாயம்? தகுதி வாய்ந்த

1975 ஏப்ரல் 4]

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

தாழ்த்தப்பட்டவர் யாரும் இல்லையா? சட்டக் கல்லூரிப் பேராசிரியராக வாத்தகுதி பெற்றவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் இருந்தும் அவர்களுக்குப் பதவி தராதது வெட்கக் கேடாகும். இதுவரை முன்சீப்கள், மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் ஆகிய பதவிகள் எத்தனை பேருக்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு தருகிறார்கள். குறிப்பாக, கண்டிராட்டர்களுக்கு மதிய உணவுக்கான ரேஷன் கொடுத்து சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தனியார் பள்ளிகளில் மதிய உணவு அளிப்பதற்கு தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகளுக்கு ரேஷன் கார்டு கொடுக்கப்படாமல், அவர்கள் அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டு அதிக விலை கொடுத்து மதிய உணவு வழங்கி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் மதிய உணவு அளிப்பதற்காக ரேஷன் வழங்கும் நல்ல காரியத்தை இந்த இலாக்கா பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன் நல இயக்குநர் அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கும் சூபரின்டென்டெண்ட் ஒருவர் பதினான்கு ஆண்டு காலமாக இருந்தும், இன்னும் அவருக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை. ஏன் என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. அரிசன் நலத்துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் நிச்சயமாகக் கேவலமாக இருக்கிறது. மூன்று பேர்தான் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கிளார்க் வேலை பார்க்கிறார்கள். 8 பேர்தான் பியூன் வேலை பார்க்கிறார்கள். இந்த அவல நிலை ஏன் என்பதும் கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக இயங்கும் அலுவலகத்திலேயே இப்படி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லையென்றால், மற்ற இடங்களில் எப்படிக்கிடைக்கும்? கனம் அமைச்சர் சிந்தித்துப் பார்த்து இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் நலப்பள்ளிகளில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களா என்பதை சிந்தித்து, நல்ல தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு எழுதும் காழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு நல்ல திறமையும் சட்டப் படிப்பும் படித்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் பேராசிரியர்களாக நியமித்து நல்ல முறையில் தேர்ச்சி பெற ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

[1975 ஏப்ரல் 4]

அரிசன நலப் பள்ளிகளில், குறிப்பாக என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியில் செல்வாப்பேட்டையில் ஒரு அரிசன நலப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்த நலப் பள்ளியில் கழிவு அறை கட்டப்படவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடம் சொல்லியும், சமூக நலத்துறைக்குத் தெரிவித்தும் இன்னும் கழிவு அறை கட்டப்படவில்லை. அதை உடனடியாகக் கட்ட ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சிறு தொழில் கழகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் சென்னையிலே உள்ள ஆபீசிலே மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக குழு அமைத்திருந்தாலும் கூட அதில் ஏமாற்றம் நிறைய இருக்கிறது. ஏழை காழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 200 ரூபாய் லோன் வாங்க வேண்டுமென்றால் படுகின்ற பாடு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அந்த 200 ரூபாய் லோன் வாங்குவதற்கு 150 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. எனவே, நல்லபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சீக்கிரத்தில் லோன் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிட்கோ, இன்டஸ்ட்ரீஸ் அண்ட் காமர்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இதுவரையில் எத்தனை பேர் லோன் மனுச் செய்திருக்கிறார்கள் ; அவர்களில் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு லோன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்ற விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு அரிசன காலனி இருக்கிறது. அதைப் பார்வையிட்ட அதிகாரிகள் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று ரிக்கார்டுகள் எல்லாம் வைத்து முயற்சித்தார்கள். ஆனால் அது இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போரூரணி ஒன்றியத்தில் ஒட்டல்காடு என்ற இடத்தில் காலனி கட்ட வேண்டுமென்று இருந்தார்கள். அதுவும் இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

சுமார் என்பது ஆண்டுக்காலமாக பேசின் பிரிட்ஜ் பகுதியிலுள்ள மூலக் கொத்தளத்தில் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் எத்தனையோ இலட்சம் பேர்களுக்கு பட்டா கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தில் ஒருவருக்குமே பட்டா கொடுக்கவில்லை என்றால் என்ன நியாயம் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 4]

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

அதேபோல திருத்தணி பகுதியில் ஆகூர் என்ற இடத்தில் உள்ள காலனியில் குடிதண்ணீர் இல்லை என்று அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே வெல்லிபேர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகப் போடப்பட்ட குழாய்களில் ஊர்மக்கள் தான் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களே தவிர, காலனி மக்கள் எடுக்கச் சென்றால் அடித்து விசட்டுகிறார்கள். அந்த அவல நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை வியாசர்பாடியில் சிவகாமி காலனியில் பாதைகள் சரிவர அமைத்துத் தரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் வள்ளுவர்புரம் என்று, நகரத்திற்கு அருகில் இருக்கிறது. அந்த மக்களுக்கு ஓட்டு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகப் பல அதிகாரிகளிடம் கேட்டேன். இதுவரையிலும் அந்த நிலைமை அப்படியே இருக்கிறதே தவிர வேறு நிலைமை ஏற்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும்பொழுது சிமெண்ட் மூலம் தான் இதுவரையில் கட்டப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஓட்டு வீடுகள் கட்டும் பிரச்சனை இருக்கிறது. அதற்காக நான் வருதுகப்படுகிறேன். ஓடு போடும் பிரச்சனையை இதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அதில் நிறைய ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாகச் சிலர் கோளாவிவள்ள ஓட்டுக் கம்பெனியில் பங்குதாரர்களாக இருப்பதால், ஓடுகளை வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அதைக் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனால் உளுத்துப்போன மாங்களை திருவொற்றியூரில் பாலிஷ் செய்து கட்ட வேண்டுமென்ற முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கேவலமான நிலைமையை நீக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டசபையின் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திண்டாமையைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், சில மாவட்டங்களில், வலம் வரும் காவற்படைப் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்று இந்தப் புத்தகத்தில் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காவற்படைப்பிரிவினர் எத்தனை கேஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பையும் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. ம. துரைராஜ்]

[1975 ஏப்ரல் 4]

சமீபத்தில் சிதம்பரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வீட்டை ஜாதி இந்துக்கள் கொளுத்தியது மட்டுமல்லாமல் கொலை செய்யக் கூட முயற்சித்து, காவல்துறையினர் பிடித்து நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். நீதிபதி அந்தக் கயவனுக்கு 7 மாத கடுங்காவல் தண்டனையும், அபராதமும் கொடுத்து தீர்ப்பளித்தார்கள். ஆனால் வெண்மணியிலே அவ்வளவு பேர் இறந்தும் அவர்களை எப்படி விடுதலை செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு இதே மானியக் கோரிக்கையின்மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் தண்டாமையைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிறது, எனவே இதோடு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று. இன்றுவரையிலும் அது சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறதா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. இதுவரையில் நிலைமை என்னவாயிற்று என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்னால் பாலர் அரங்கத்தில்— இன்றைக்கு உள்ள கலைவாணர் அரங்கத்தில்—பேசியிருக்கிறார்கள், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் முப்பேரும் தலைவர்களின் படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று. இந்த நாட்டிலே சிலைகள் வைக்க வேண்டுமென்று, பேசியிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக மகாத்மா காந்தியடிகளின் படம், இரண்டாவதாக பகுத்தறிவுச் சிங்கம் நமது தந்தை பெரியார் அவர்களின் படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மூன்றாவதாக சட்ட மேதை பெரியார் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை வைக்கவேண்டுமென்று அன்றைக்குப் பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அண்ணாவின் தம்பி என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களின் அமைச்சரவை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை வைப்பதற்கு ஏன் தயங்குகிறது என்று புரியவில்லை. நிச்சயமாக அந்த முடிவை எடுத்து அந்த உத்தமர் படத்தை இங்கே மாட்ட வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் அரிசன நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

எங்களுடைய ஒப்பற்ற தலைவர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் இதய தெய்வமாக விளங்கக்கூடிய டாக்டர் முதல்வரவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நல்ல பல காரியங்களையெல்லாம் இன்றையதினம் ஆற்றி வருகிறார்கள். அப்படிப் பணியாற்றிவரும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்களைப் பற்றி இங்கேயிருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எது

1975 ஏப்ரல் 4] [திரு. தாமழை மு. கருணாநிதி]

எதையோ சொல்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக தங்களுடைய இயக்கங்கள்தான் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற விளக்கங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் உன்னிப்பாக எந்தெந்த இயக்கங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, எந்த இயக்கம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பாதுகாக்கிறேன் என்று சொல்லி தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் படுகுழிக்கு அழைத்துச் செல்கிறது என்ற விளக்கங்களையெல்லாம் மிகத் தெளிவாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, இங்கே பேசிய அ.தி.மு.க.-வினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்ற குறிப்புகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் படுகுழிக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஒரு இயக்கமாக அ.தி.மு.க. இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

தகுதியின் அடிப்படையிலே பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும், தகுதியின் அடிப்படையிலேதான் கல்விச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும், தகுதியின் அடிப்படையிலேதான் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் தகுதி என்று வரும்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்னும் 100, 200 ஆண்டுகளுக்குப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக, பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்பது அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று நான் நிச்சயமாக வேதனைப்படுகிறேன், வெட்கப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கை இந்த நாட்டிலே நிறைவேற்றப்படுமானால், இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்களே குலக்கல்வி திட்டம் என்று, அந்தக் குலக்கல்வித் திட்டத்தை இன்றைய தினம் அ.தி.மு.க.-வினர் மறைமுகமாக—தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கலைஞருடைய ஆட்சியிலே நீதிபதிகளாக வருகிறார்களே, டாக்டர்களாக வருகிறார்களே, ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளாக வருகிறார்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாக வருகிறார்களே, இப்படி அவர்கள் முன்னுக்கு வந்துவிட்டால் மக்கள் சமூகம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விடுமே என்ற எண்ணத்தோடு—இராஜாஜியின் வாரிசாக இன்றைய தினம் அ.தி.மு.க.-வினர் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

* திரு. க. உரோ. எம்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுங்கட்சியின் சார்பில் பேசும் உறுப்பினரவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இந்த மன்றத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1975 ஏப்ரல் 4]

கிரார்கள், வெளியே உள்ள மக்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றித் தவறான எண்ணம் கொள்ளவும், ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கும், இந்த அரசுக்கும் தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது மிகுந்த அக்கறை இருப்பதாகவும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்களுடைய வளர்ச்சியைக் கண்டு பொருமைப்படுவதாகவும் தவறான கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள்.

அன்றையதினம்கூட இந்த மன்றத்திலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் ஆகியவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் சலுகைகள் மறுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், உயர்ந்த ஜாதியிலே இருப்பவர்கள் அங்கேயிருக்கின்ற திறமை உள்ளவர்களையும் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு, திறமையிருந்தும் பொருளாதாச் சிக்கல் இருப்பதால் முன்னேற முடியாதவர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லி யிருக்கிறோமே தவிர, ஏதோ தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நீதிபதியாகவோ, டாக்டராகவோ, எஞ்சினியராகவோ வருவதில் எங்களுக்குக் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லை என்று கூறி இப்படிப்பட்ட தவறான கருத்தை உறுப்பினரவர்கள் மன்றத்திலே சொல்ல வேண்டாமென்று நான் கெட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி: அதுமட்டுமல்ல; இன்றையதினம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னால் 12 சதவிகிதமாக இருந்த வேலை வாய்ப்பு, கல்விச் சலுகையை நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 18 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இன்னும் போராடிக் கொண் டிருக்கிறோம். 18 சதவிகிதம் போதாது, அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று தங்கள் உணர்வைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அ.தி.மு.க.-வினர் அப்படிச் செய்யக் கூடாது, தகுதியின் அடிப்படையில்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி அந்த மக்களின் உணர்வுகளை, உணர்ச்சிகளை

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறோம் என்று உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்டிப் பேசட்டும். ஆகாயத் தில் பேசுவது மாதிரி பொறுப்புள்ள சட்டமன்றத்தில் பேசுவது சரியல்ல. நாட்டு மக்கள் பத்திரிகைகளில் இவற்றை எல்லாம் படிக்க இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அல்லது பின்தங்கிய மக்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது என்று தடுத்திருக்கிறோமா?

1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி: தடுத்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை அவர்களுடைய சட்டமன்றப் பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தாலே தெரியும். இன்றையதினம் நாயைத் தொடுகிறார்கள், பன்றியைக்கூடத் தொடுகிறார்கள், ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைத் தொட மறுக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற உணர்வோடு செயல்படுகிறபோது அது கூடாது, தகுதியின் அடிப்படையில் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது மறைமுகமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் துரோகம் இழைக்கக்கூடிய அளவுக்குச் செயல்படுவதே தவிர, வேறு என்னவாக இருக்குமென்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆளும் காங்கிரஸ்காரர்கள் பல விவாதங்களின்போது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நீங்கள் செய்த காரியம் என்ன? சொல்ல முடியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஆற்றி வருகிற தொண்டுகளைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். 22 லட்சம் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன கிறித்தவ மக்கள் எங்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேருங்கள் என்று உணர்ச்சி பூர்வமாகக் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கிறித்தவர்களாக மாறிவிட்டதால் உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டாலும் அவர்களும் இந்து அரிசனங்களை போல் மிகமிக மோசமான நிலைமையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு அரசியல் சட்டத்தில் இடம் தாருங்கள் என்று நாங்கள் கேட்கிறோம்....

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தங்கள் கட்சியின் சாதனைகளைச் சிறப்பித்துச் சொல்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அரிசன மக்களுக்காகப் பல ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசப் போகிறார்கள். அப்போது ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னென்ன கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமோ கூறலாம்.

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி: தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், அரிசன மக்களும் பெறுகிற அத்தனை வாய்ப்புகளும், சலுகைகளும் கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறிய அரிசனங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற உணர்வோடு அவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டத்தின் அறிகுறியாக,

[திரு. தாழை மு. கருணாநிதி]

அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளித்து மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்திய சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ தபால்கள் எழுதியும், நேரடியாக எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரை அவர்கள் அரிசனங்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவில்லை. அந்த அரிசன மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள், அவர்களை மதிக்காதவர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைப் பறிக்கக்கூடிய நிலையில்

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் எல்லாம் வேண்டாம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இந்த மன்றத்தில் யாரும் பேசாததை அதைப் பற்றி எந்த விதமான கருத்தும் சொல்லாத நிலையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சட்ட மன்றத்தில் அப்படி எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று பேசுவது முறையல்ல. இரண்டு முறை அவ்வாறு சொல்லவில்லை என்று கூறியும் அவர் அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். ஒருவேளை அதைத்தான் படித்துக் கொண்டு வந்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர் தயாரித்துக் கொண்டு வந்த பேச்சைப் பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயாரித்து வந்த பேச்சு என்று சொல்லக் கூடாது. நீங்கள் உங்கள் மறுப்பைக் கூறுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மறுப்பைத் தெரிவித்த பிறகும் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் எப்படி? நாங்கள் சொல்லவில்லை என்று சொன்ன பிறகும் திரும்பத் திரும்ப அதையே பேசுவது முறையல்ல.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. தாழை மு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசுகிற கருத்து— இன்றைய தினம் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியில் பேசப்பட்ட கருத்தின் விளைவாகும். தகுதி, திறமை, வறுமை இவற்றின் அடிப்படையில் வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசுகிறபோது சமூக தாழ்ச்சி அடிப்படையில் தாப்படுகிற அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளுக்கு அது எதிர்ப்பாக அமைகிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எப்படி அமையும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது அவருடைய கருத்து.

1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சொல்லாததைச் சொன்னதாகக் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டால் எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கற்பனை பண்ணத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : இங்கே அவர்கள் பரிமாறிக் கொண்டதைப் போல் திறமை அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விவாதம் 15 நாட்களுக்கு முன்னால் ஏற்கனவே நடந்தது. நேற்று நானே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நேற்று மேலவையில் திரு. வெங்கா அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனிப் பள்ளிகள் கட்டாது என்றார். அதை மறுத்து அதற்கான ஆதாரங்களைக் கொடுத்து நேற்று பேசியிருக்கிறேன். இதை வைத்துப் பார்க்கும்போது, ஒரு களங்கம் இருக்கிறது, ஒரு கெட்ட எண்ணம் இருக்கிறது என்ற தோனியில் அதைச் சுட்டிக்காட்டுவது உறுப்பி பினர்கள் கடமையாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தாழை மு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசுகிறபோது அப்படி தகுதியின் அடிப்படையில், வறுமையின் அடிப்படையில் கொடுப்பது என்று வந்தால் பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்காது அடிப்பட்டுப் போகும் என்பது அவருடைய வாதம். நீங்கள் தகுதியின் அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறீர்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்து அவர் பேசுகிறார். இது எப்படி பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஆகும்?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் வெங்கா அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென்று தனிப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் உயர்ந்த சாதி மாணவர்களோடு கலந்து படிக்கக்கூடிய விதத்தில் நிலைமை உருவானால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியுமே தவிர, அவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து வைப்பதால் எப்படி முன்னேற முடியும்?

திரு. தி. பொன்னுமலை : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சென்ற ஆண்டு இதே சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேலப்பன் அவர்கள் பேசிய பேச்சை திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் திரும்பவும் படித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கட்சியி னுடைய ஒரு கொள்கையைப்பற்றி இங்கே பேசுகிறபோது அது நாடு, உலகம் முழுவதும் பாவுகிறது. அதை வைத்து ஒரு கட்சியைப்பற்றித் தவறாக நினைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. துணைத் தலைவர் எட்மண்ட் அவர்களும், மற்றும் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அல்லது பின்தங்கியவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது என்று பேசியதாக எதை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்? எங்களுடைய தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொன்னது—தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அல்லது பின்தங்கிய மக் களுக்கு என்னென்ன வசதிகள், என்னென்ன சலுகைகள் தரவேண்டுமோ அவைகளை எல்லாம் தரவேண்டும்; மற்றவர்களுக்குத் தருவதை விட அதிக மான அளவுக்கு அரசாங்கமே முன்வந்து தரவேண்டும், அவர்களுக்கு எல்லா உதவியும் செய்து அவர்களும் சமுதாயத்தில் மற்றவர்களோடு சமமாக வருகிற அளவுக்கு எல்லா முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும். ஆனால் பின்தங்கியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றைக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே வைக்கப்படக் கூடாது; எதிர்காலத்திலே அப்படிப்பட்ட நிலை நீடிக்கக்கூடாது என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் சுயமரியாதை இயக்க பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எம்.ஜி.ஆர். சொல்ல வில்லை. நான் திட்டவாட்டமாக மறுக்கிறேன். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. வேல்பன் அவர்கள் தகுதி அடிப்படையில் தான் உதவிகள் வழங்க வேண்டுமென்று உறுதியாகச் சொன்னார்கள். அதைத் தான் மறுபடியும் உறுப்பினர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதை மீண்டும் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மேல் சபையில் நடந்த விவாதத்தை இங்கு எடுத்துச் சொல்லலாமா? மேல் சபையில் உறுப்பினர்கள் ஏதாவது கருத்துத் தெரிவித்திருப்பார்களானால் அந்த விஷயம் உங்களுக்கு வந்து தாங்கள் எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, மேல் சபையில் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்ததை இங்கே எடுத்துக் கூறலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேல் சபையில் கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லுவதில் தப்பு இல்லை. அங்கு இருப்பவர்களைக் குற்றம் சாட்டுகிற முறையில், பழி சொல்லுகிற முறையில் பேசக் கூடாது என்பதுதானே தவிர, அங்கே சொன்ன கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுவதில் முறைகேடு ஒன்றும் இல்லை.

(முற்பகல் 9.30)

1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இரண்டு சபைகள் இருக்கிறபோது ஒரு சபையில் நடந்த விஷயங்களைக் கூட எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்ற நியதி இருக்கிறது. ஒரு தடவை நானே இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேல் சபையில் நடந்த ஒன்றைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் ஆட்சேபணை கிளப்பியிருக்கிறேன். மேல் சபையில் யார் யார் என்னென்ன பேசினார்கள் என்பதைப்பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொல்வது சரிதானா என்பதைப் பற்றி தாங்கள் சிந்தித்து தீர்க்கமாக யோசித்து முடிவு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒரே ஒரு கருத்து. நம்முடைய தமிழ் சமுதாயமாகட்டும் அல்லது வேறு எந்த சமுதாயமானாலும் ஆண்டாண்டுக்கு, நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் ஜாதி அடிப்படையில் பிற்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றளவில் என்றைக்குமே இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் வரவில்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதற்கு என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன், நீங்கள் தீர்ப்பு கொடுப்பதற்கு முன்னால். அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறிய காரணத்தால் சொல்கிறேன். பொதுவாக நாடாளு மன்றமானாலும் சரி அல்லது வேறு சட்ட மன்றங்களானாலும் சரி அல்லது நமது சட்ட மன்றத்தில் கூட மேலவை, கீழவை என்று வரும்போது ஒரு சபையினுடைய நடவடிக்கைகளை, அந்த சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏறப்படுகிற குறிப்புகளை மேற்கோள் காட்டுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாக எங்கும் இதுவரையில் ரூலிங் தரப் பட்டது கிடையாது. ஆனால் விமர்சிக்கக் கூடாது. விமர்சனம் கூட மாசு கற்பிக்கக்கூடிய வகையில் செய்யக் கூடாது. புகழ் தருகிற வகையில் போற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால் அது ஆட்சேபிக்கப்படுவதில்லை. மாசு தருகிற வகையில் ஒரு சபையில் கூறப்பட்ட கருத்தை இன்னொரு சபையில் விமர்சிக்கக் கூடாது என்பதைத் தவிர, அந்தக் கருத்தை எடுத்துக்காட்டாக காட்டுவதில் அல்லது அந்தக் கருத்தைப் பெருமைப்படக் கூறுவதில் தவறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் கூட எனக்கு ஆதாரமாக மற்ற அவைகளில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுகிறேன். அப்படி காட்டக் கூடாது என்பதில்லை. அவைகளைப் பழித்துப்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1975 ஏப்ரல் 4]

பேசக் கூடாது அல்லது விமர்சிக்கிற முறையில் மற்றொரு அவையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை இங்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடாதே தவிர ஆதாரத்திற்குத் துணையாக பாராட்டக்கூடிய அளவில் எடுத்துக்காட்டுவதில் தவறு இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இரண்டு சபைகளும் இன்டிபென்டன்ட் பாடில். அந்த சபையில் இருப்பவர்கள் அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அதேமாதிரி நாமும் நம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறோம். லோக் சபாவைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாக ராஜ்ய சபாவில் பேசியதை இங்கு எடுத்துச் சொன்னது தவறு என்று ரூலிங் இருக்கிறது. நீங்கள் வேண்டுமென்றால் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

It is more for maintaining the autonomy and the power of each body.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பலமுறை மாநில சுயாட்சிப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் மேலவையில் டாக்டர் லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள்கூட இங்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்வதை அல்லது வாதத்திற்குப் பொருந்துகிற விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்வதைத் தவறானதாகக் கருதுவதற்கில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில்கூட இன்னொரு அவையில் நடந்ததைப்பற்றி குறைவாகப் பேசக் கூடாது என்று தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். அதைத் தவிர அங்கு சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் எதையுமே சொல்லக் கூடாது என்ற மரபு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாத மரபு.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Our rule only says :

Rule 67 (iii)—“ Use Offensive expression about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House.”

என்றுதானிருக்கிறது. அபன்ஸிவ் எக்ஸ்ப்ரஷன்ஸ் என்றுதானிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைத்தான் சொல்கிறேன்.

“ When a Member objected to a Minister's referring to the discussion in the other House and also to the views of a person outside who could not reply, the Chair observed that while the Minister was entitled to paraphrase the contents of the White

1975 ஏப்ரல் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

Paper under discussion, he need not criticise the statement of, nor make any adverse remarks against, a Member of any other House”.

அப்படித்தானிருக்கிறதே தவிர, குறிப்பிடக்கூடாது என்ற முறையில் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: எங்களது கட்சி உறுப்பினர் தாழை கருணாநிதி அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விமர்சனம் செய்தார். அதற்கு எட்மண்ட் அவர்கள் ஆத்திரப்பட்டு நாங்கள் இப்படித்தான் சொன்னோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட இதற்கு முன்னால் ஆனந்தவிடனில் அவர்களது கட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆத்திரம் வருகிறது எட்மண்ட்டுக்கு. அவர்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசும்போது சொல்லலாம்.

திரு. கு. காமாட்சி: தாழை மு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த போது திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அப்போது நாங்கள் எல்லாம் எழுந்து நின்றோம். எங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாத அளவிற்கு திடீரென்று நுழைந்த கோவை செழியன் அவர்களுக்கு இரண்டு முறை நீங்கள் வாய்ப்பளித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே எங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்காமல் இருப்பது முறைதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நான் நான்கு முறை எழுந்தேன்.

திரு. கோவை செழியன்: திடீரென்று நுழைந்த என்று சொல்லி. . .

திரு. கு. காமாட்சி: திடீரென்று நுழைந்தார், அவருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறீர்கள். எங்களுக்கு அளிக்கவில்லை என்பதுதான் என் முறையீடு.

திரு. எஸ். வடிவேல்: ஹரிஜன மானியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு நாள். சமுதாயத்தின் கடைக்கோடியில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் நாங்கள். கடைக்கோடியில் விவாதத்திற்கு வந்திருப்பதை இடையில் இன்டரப்ட் செய்து கொண்டிருந்தால் அரை நாள் போய்விடும். அப்போது நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய, கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாது. எழுபத்துநாலு லட்சம் பேர்கள் வாழ்க்கையிலும் மண்தான் வீழும். எனவே நேரத்தை வீணாக்காமல் எங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

[1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி : தயாரிக்கப்பட்ட பேச்சு என்று எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் பிறரால் தயாரிக்கப்பட்டவர் என்பதை அவர் ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நானும் அண்ணாவால் தயாரிக்கப்பட்டவன் தான்.

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி : நானும் அண்ணாவால் தயாரிக்கப்பட்டவன் தான். இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கம்யூனிஸ்ட் காரர்களின் பிடியில் அகப்பட்டு மிகவும் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1947-ம் ஆண்டு இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். நாங்கள்கூட நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறார்களா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக சுதந்திரம் பெறவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில், அந்த இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அந்த இயக்கத்தை விட்டுவிட்டு ஹரிஜனங்கள் வெளியேறிவிட்டால் அவர்களுடைய விடுகளைக் கொளுத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய கைகளை வெட்டுகிறார்கள், கொலை செய்கிறார்கள். புளிச்சக்காடியில் ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது. திருக்கண்ணங்குடியில் ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது. விடுகளைக் கொளுத்து வது, கொலை செய்வது, கைகளை வெட்டுவது என்பது போன்ற கொடுமையான செயல்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. எனவே ஹரிஜனங்கள் விடுதலை பெறவேண்டுமென்றால் கம்யூனிஸ்ட்களின் பிடியிலிருந்து அவர்கள் விடுதலை பெறவேண்டும். அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எதையாவது பேசலாம் என்ற முறையில் கம்யூனிஸ்ட்கள் கொலை செய்தார்கள், கைகளை வெட்டினார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைத் தொந்தரவு செய்து—நேற்று கூட ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னேன்—ஒரு குறிப்பிட்ட இன்ஸ்பெக்டர் மாற்றப்பட்டதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு பேசக் கூடிய உறுப்பினர்தான். இன்றைக்குத்தான் நான் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். இம்மாதிரி செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றி சொல்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று சொன்னால் எந்த கம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்ல வேண்டும். அன்று ஒருவர் சொன்னார், கம்யூனிஸ்ட் நெருப்பு வைக்கிறார்கள் என்று. அப்படியெல்லாம் மேடையில் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்கலாமே தவிர இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது கொஞ்சம் பொறுப்போடும் அடக்கத்தோடும் பேசுவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியை விட்டு வெளியேறியவர்கள் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு உறுப்பினரை குற்றஞ்சாட்டிப் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி: எந்த கம்ப்யூனிஸ்ட் என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இருக்கிற இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், வேலூரில் வீட்டைக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். கச்சணத்தில் கையை வெட்டியிருக்கிறார்கள். திருக்கண்ணங்குடியில் கொலை செய்கிறார்களார்கள். செய்தவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான். போதும் என்று கருதுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளை ஹரிஜனங்கள்மீது செய்திருப்பவர்கள் இங்கு வந்து எங்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்கிற காரியங்களைக் குறை சொல்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு துரோகம் இழைக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாட்டிலுள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்கு தெரியும் யார் யார் தவறு செய்கிறார்கள், யார் நல்லது செய்கிறார்கள் என்று. நாட்டு மக்களுக்கும் அது நன்கு தெரியும்.

எங்களுடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கொடுமையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இடிகாடுகளுக்கு, சுடுகாடுகளுக்குக்கூட செல்வதற்கு வழி அற்றவர்களாக பாதை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் இன்னல்களையும், இடையூறுகளையும் சிந்தித்துப் பார்த்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சிறப்புத் திட்டம் ஏற்படுத்தி 30 லட்ச ரூபாய் செலவில் சுடுகாடுகளுக்கு பாதை அமைத்துத் தர இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று சொல்லி, 10 லட்சம் வீடுகள் கட்ட திட்டமிட்டு, அதில் 1 லட்சம் வீடுகள் தற்போது கட்டித்தரும் முனைப்பான திட்டத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள்.

வீட்டு மனைப் பட்டா—இருப்பதற்கே இடம் அற்றவர்களாக—எலிகளுக்கும், ஏறம்புகளுக்கும் இருக்க இடம் இருக்கிறது—ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருப்பதற்குச் சொந்தமாக இடம் கிடையாது. ஆனால், எங்க

[திரு. தாழை மு. கருணாநிதி]

[1975 ஏப்ரல் 4]

எனடைய ஒப்பற்ற தலைவர் கலைஞரின் ஆட்சி காலத்தில் அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருப்பதற்கு இடம் ஒதுக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு, இந்த சிறப்பான மானியத்தை வரவேற்று வழிமொழிந்து முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 15 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இருப்பது நான்கு மணி நேரம். அதில் அமைச்சருக்கு ஒரு மணி நேரம் போக, மூன்று மணி நேரம் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு உறுப்பினருக்கு 10 நிமிடத்திற்கு மேல் வராது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற இந்த அரிசன மானியத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் ஏறத்தாழ 74 லட்சம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக 9¼ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, அந்த 9¼ கோடி ரூபாயில் அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று அரசுத் தரப்பில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இது ஏதோ யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போட்டதுபோல் இருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் இது கடலில் பெருங்காயம் கரைத்த கதையாகத்தான் இருக்கும். குறைந்தது 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால்தான், அவர்களின் நலனை ஓரளவுக்குப் பாதுகாக்க முடியும், அந்த வகையில் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே குறிப்பாக அரிசன மக்கள், வறட்சி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள்தான், காலரா என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள்தான், பட்டினி பஞ்சம் வந்தால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடியவர்கள் அவர்கள்தான், கல்வியை எடுத்துக் கொண்டாலும், வறுமையின் பிடிப்பில் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும்—முதலமைச்சரின் கூற்றுப்படி—நிச்சயமாக பாதிக்கப்படுவது இந்த அரிசன மக்கள்தான்.

இந்த அரிசன மக்களின் மாறுதலை, மாறுபாட்டைக் காண்பதற்கு தேசப் பிதா காந்தியடிகள் சொன்னார்கள், சமுதாயத்தில் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய சமுதாயம், உழைக்கக்கூடிய சமுதாயம், அடித்தளத்தில் இருக்கும் சமுதாயம், மாற்றம் காணவேண்டிய சமுதாயம், பொருளாதார மாற்றத்தில் படிப்படியாக முன்னேற்றம் கண்டால்தான் அவர்களுடைய சமுதாய கலாசாரத்திலும் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு சுதந்திரம் அடைந்து 28 ஆண்டுகாலம் ஆனபின்னாலும்கூட, சமுதாயத்தில் இன்று ஓரளவு சலுகைகள் பெற்று இருந்தாலும்கூட, நல்ல பரிமிளிக்கத்தக்க மாற்றம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

1975 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

அந்த நிலைமையில் பார்க்கிறபோதுதான், இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அவர்கள் கேட்கிற வேண்டுகோளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் சொல்கிறது நியாயமாக இருந்தாலும் சரி, அதை நீதி இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, சரியாக எடுத்துக் கொள்வது இல்லை என்பதை கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

குறிப்பாக நான் சொல்வோன், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு கீழ்வெண்மணியில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. முதலமைச்சர் அவர்கள், கீழ்வெண்மணி சம்பவம் குறித்த வழக்கு உச்சநீதி மன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நேற்றையதினம் போலீஸ் மானியத்தில் பதில் சொல்கிறபோது, நீதி இலாகா அதைத் தள்ளுபடி செய்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்பீல் கொடுத்தோம், உயர் நீதி மன்றம் தள்ளி விட்டது. மறுபடி அப்பீலுக்கு உச்ச நீதி மன்றத்திற்கு முறையீடு அனுப்பிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், அரிசன சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எவ்வளவுதான் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டாலும், எவ்வளவுதான் தாக்கப்பட்டாலும், தீக்கிரையாக்கப்பட்டாலும், அதற்கு போலீஸ் இலாகாவோ, மற்ற, மற்ற இலாகாவோ எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சரியாக எடுப்பது இல்லை. வழக்குகளை சரியாக ஜோடிப்பது இல்லை. ஏனெனில், அண்ணு அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அந்த 44 பேர் கொளுத்தப்பட்டு இறந்ததற்காக அவர்களுடைய உள்ளம் வேதனையால் துடித்ததையும், மனம் வேதனையால் கஷ்டப்பட்டதையும் பார்த்தோம். நான் இருக்கும் இந்த ஆட்சி காலத்திலே, இந்த 44 பேர் எரிந்து இறந்தது மிகவும் மோசம், வருந்தத் தக்கது என்று மனம் வருந்தி சொன்னார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், உயிரோடு 44 பேர் கொளுத்தப்பட்டு இறந்து இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய வலது கரம் எரிந்து கொண்டிருக்கிறபோது, இடது கரத்தில் தான் பெற்றெடுத்த குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு ஒரு தாய் செத்து இருக்கிறாள். மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமி, அன்று கலெக்டராக இருந்த ரங்கபாஷ்யம், நான் அந்தக் காட்சியைக் கண்ணால் கண்டோம். கைக் குழந்தையோடு அந்தத் தாய் இறந்து இருந்தாலும், முகம் கருகவில்லை. அப்படி ஒரு கோர நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தபின்பும், வழக்கு ஜோடித்த போலீஸ் தாப்பினர் அந்த அரிசன மக்களை இப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு எப்படி நீதி கொடுக்க முடியும்?

[1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டப்படி வழக்கு மன்றத்தில் முறையாக சார்ஜ் ஷீட் செய்யப்பட்டு பிறகு அது பூர்ணமாக வெற்றி பெற முடியவில்லை என்றால், போலீஸ்காரர்கள் டிபக்டிவ் வாக சார்ஜ் ஷீட் போட்டார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, சொல்லக்கூடிய சாட்சிகள் அங்கே தரமாக கிராஸ் எக்ஸாமினேஷனுக்கு நின்று சாட்சிகள் சொல்லப்பட்டு இருக்குமானால் வழக்கு தள்ளுபடி ஆகியிருக்காது. அப்படிச் சாட்சி சொல்பவர்கள் நம்ம ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் மாற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சொல்கிற சாட்சி சரியாக இல்லாத காரணத்தால், தள்ளுபடி ஆகியிருக்கலாம் அல்லவா?

திரு. எஸ். வடிவேல் : நான் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதை தப்பாகச் சொல்லவில்லை. சார்ஜ் ஷீட் எப்படி தயார் செய்கிறார்கள்—இந்த கேஸுக்கு என்று சொல்லவில்லை, பொதுவாகச் சொல்கிறேன், அதைத்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்.

இதே மாதிரி வடபாதிமங்கலம் வீட்டில் ஆகி இருந்தால், உடனே பட்டாளம், பட்டாளமாக 800 போலீஸ் போட்டு நின்று இருக்கும். ஆயிரக் கணக்கான அரிசன சேரிகள் நாசம் செய்யப்பட்டு இருக்கும். ஏனென்றால் அவர்கள் சமுதாயத்தில் கடைசி தட்டில் இருப்பவர்கள். எப்படி அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும்? நீதி இலாகாவை நான் குறை சொல்லவில்லை. அவர்கள் சட்ட ரீதியாக அதைச் செய்து இருக்கலாம். ஆனால், இன்று சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கேஸ்களில் கேஸ்கள் சரியாக ஜோடிக்கப்படுவது இல்லை. எந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஜாதியைச் சொல்லி இழித்து பேசப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும் * “என்னடா, இங்கே வேலை, போங்கடா” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள், நிறைய நேரம் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் எல்லாம் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்று என்னால் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். மன்னார்குடியில் அரவிந்தர் காலனியில் உள்ள அரிசன மக்கள்மீது மன்னை எஸ்.ஐ. பொய் வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அரிசன மக்களை இழிவாகப் பேசினார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவிலே அது இருக்கலாம். அந்த ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி, விவரங்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையை எடுத்து விட்டு, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அரிசன மக்களை இழிவாகப் பேசினார்கள் என்று திருத்திக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். நண்பர் வடிவேல் அவர்களும் இதற்கு ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 4]

திரு. எஸ். வடிவேல் : ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி தேஸ் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் சொல்வதை நான் மறுக்க வில்லை. அந்த இரண்டு வார்த்தைகள் சொன்னார்கள்—அதை நான் திரும்ப உச்சரிக்க இயலவில்லை—அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டால் நல்லது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன். அது இருந்தால் என் சமுதாயத்திற்கு அவமானம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தைகள் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் வருது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி, துன்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே பொருளாதார மாற்றம் ஏற்பட்டால்தான், அந்த அடித்தளத்தில் வாழ்கிற மக்கள் முன்னேற்றம் காண முடியும்.

11 லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. கன்னி நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த 11 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை அரிசன தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களைக் கை தாக்கி விட்டால், அந்தச் சமுதாயத்தில் மாற்றம் காண முடியும்.

அதைத்தான் காலம் சென்ற தமிழகத்தின் தலை சிறந்த தலைவன் ஜீவானந்தம் அவர்கள்

“காலுக்கு செருப்புமில்லை

கால் வயிற்றுக் கூழுமில்லை

பாழுக்கு உழைத்தோமடா

பசையற்றுப் போனோமடா”

என்று சொன்னார்கள்.

இன்றைக்கு 28 ஆண்டு காலம் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னாலே என்ன நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது? காங்கிரஸ் காலத்தில் அரிசன மக்களுக்காக கோவிலுக்குள்ளே நுழைவதற்கு வாயில்கள் அகல திறந்து விடப்பட்டன. ஆனால் மாற்றம் எதுவும் நடக்கவில்லை.

வீடு கட்டித் தரும் திட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. அதை நான் எதிர்க்கவில்லை. வீடு கட்டித் தருவதிலே நிலைமை என்னவென்றால், காங்கிரஸ் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கினார்கள், கழக காலத்தில் உதே மாதிரி நிலைமை நீடிக்கிறது.

[1975 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்கிறேன், நான் பிறந்த சொந்த ஊரான திருக்குவளையில் 75 வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த வடிவேல் அவர்களின் தொகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது. திருக்குவளை, இடையூர் ஆகிய இடங்களில் கட்டி இருப்பது உண்மை. என் தொகுதியில் என்ன நடந்து இருக்கிறது என்றால், நான்கு வருஷத்திற்கு முன்னாலேயே நான் எழுதிக் கொடுத்தேன். அம்மையார் அவர்கள் இருந்த போது எழுதிக் கொடுத்தேன். அதாவது நான் எழுதிக் கொடுத்தது, ஆலஞ்சேரி, அருர், ராமபுரம், பனங்காட்டாங்குடி, மாதரைவேலூர், வடரங்கம், கற்கோவில், எற்குடி, அகனி இம்மாதிரி ஊர்களில் கட்ட வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்தேன்.

அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், என்னிடத்தில் பெட்டிஷனே வரவில்லை என்று. அதற்கு நான் 'பச்சைப் பொய்' என்று சொன்னேன், 'பச்சைப் பொய்' என்று சொல்லக் கூடாது என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள், அதனால் நான் அந்த வார்த்தையை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டேன். ஆனால் இப்போது நான்கு வருஷத்திற்குப் பிறகு இப்போது இந்த அரிசன நல அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எழுதிக் கொடுத்தேன். நான் எழுதிக் கொடுத்த பகுதியில் கட்டவில்லை. கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்த இடத்தில் கட்டுகிறார்கள். முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எழுதிக் கொடுக்கிற இடத்தில் கட்டுகிறார்கள். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, அங்கேயிருப்பவர்களும் அரிசன மக்கள்தான், அவர்களுக்கும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டியது தான். ஆனால் நான் ஒரு தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்கிறபோது, ஒரு 10 இடத்தில் அந்தத் திட்டத்தை அந்தப் பகுதியில் செயல்படுத்தினால் எனக்கு நன்றாக இருக்கும் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எந்தெந்த ஊரில் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். இப்போது திட்டம் போட்டு கட்டச் சொல்லு கிறோம்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: இன்னும் ஒரு ஊருக்குக் கூட இல்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் அரிசனங்கள் என்ன முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள் என்றால் ஆளுகிற கட்சிக்குச் சாதகமாக காங்கிரஸ் கொடியை கட்டினார்கள். தி.மு. கழக ஆட்சி காலத்தில் இந்தக் கொடியை கட்டுகிறான். கடைசியாக என் கொடி செங்கொடி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கொடி தான்.

1975 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தன்னை அநியாமல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் அரசியல் தெளிவை குறை கூறுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : ஆளுகின்ற அரசின் சார்பாக போகின்றதற்கு அடிப்படையாகக் காரணத்தை இழிவாகக் கருதவில்லை. நான் அந்த சமுதாயத்தில் பிறந்தவன். நான் எப்படி இழிவாகக் கருத முடியும்? இன்றைக்கு நிலைமை அப்படி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மறுபடியும், மறுபடியும் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்களே ஒப்புக் கொண்டார்கள். திருக்குவளை, இடையூர் போன்ற பகுதிகளில், இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி அரிசனங்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் கட்டிக் தரப்பட்டதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். அவர் குறித்துக் கொடுத்திருக்கிற இடங்களில் படிப்படியாக விடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5 நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள், இன்னும் 17 பேர் பேச வேண்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : உபரி நில விநியோகம் என்கிற போது, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம், அரிசனங்களுக்கு முன் உரிமை தரவேண்டும். அந்த மாதிரி முன்னுரிமை கொடுத்தால் பல லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகள், உழுது பயிரிடுகின்றவர்கள், அவர்கள் பெயரை வைத்துக் கொண்டு பல பேர் பட்டாவை அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கின்ற அந்த நிலைமை இருக்கிறது. மன்னார்குடி ஓவாச்சேரி பகுதியில் குன்னியூர் அம்மாள் பெரிய பண்ணைக்கு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்கள் வயலில் அறுத்ததாக அவர்கள் மீது வழக்கு பதிவாகியிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்தபடி கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு ஆரம்பத்தில் 73 லட்சம், 74 லட்சம் பேர் படிக்கிறார்கள் என்றாலும், இடைக் காலத்தில் பாதி பேர் படிக்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள். அது யார் என்றால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பின்தங்கிய சமூகத்தினராகவும் தான் இருக்கிறார்கள். காரணம் பொருளாதார நிலைமை. அம்மா, அப்பனுக்கு வயதாகி, பொருளாதார நிலைமை சீரழிந்து, அவர்கள் படிப்பை பாதியில் முடிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் சோவியத் நாட்டில் 18 வயது நிரம்பியவர்கள் படிப்பை முடித்து, பட்டம் பெற்று, வேலையோடு விட்டிற்குத் திரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன சலுகை அளித்தாலும், அவர்கள் படிப்பை பாதியில் நின்று விட்டால் நிலைமை என்னவாகும்? ஆகவே, சமுதாயத்தில் கீழ்த் தட்டில்

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1975 ஏப்ரல் 4]

இருக்கின்றவர்கள் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமானால், சர்க்கார் செலவில் சகலரும் படிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் கல்வி முறை மாற்றி அமைக்கப் படவேண்டும்.

மேலும் பூண்டி வாண்டையார் கிராமத்தில் தகராறு நடந்திருக்கிறது. அம்பலக்காரர், அரிசனங்கள் விஷயத்தில் போலீஸ் தலையிட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள எஸ்.ஐ. வேதய்யன் என்பவர் தாறுமாறான முறையில் பேசியதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். பூண்டி வாண்டையார் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் கீழ் வெண்மணியில் எப்படி வீட்டில் வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோ, அப்படி நாங்கள் மரத்தில் வைத்துக் கொடுத்துவோம் என்று சபதம் பூண்டிருக்கிறார்களாம். அந்த மாதிரி இடங்களில் சர்க்கார் பாதுகாப்பில்லை. அப்படி கொளுத்துகிற இடம் தான் அவைகள். பின் தங்கிய ஏரியா. அமைச்சர்கள் தலையிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதைப் புனர் பரிசீலனை பண்ண வேண்டும்.

ஓலப்பாடி என்ற பகுதியில் கன்னையன் என்ற அரிசனனை குளத்தில் வெட்டிக் கொன்றார்கள். அவர் அண்ணா தி.மு. கழகம் என்று சொன்னார்கள். வழக்குப் போடுவதற்கு முன்பு தி.மு. கழகம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை கைது செய்வதற்கு ஒரு வருஷம் ஆகி விட்டது. அரிசனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அவர்கள் கொடுக்கின்ற வழக்குகளை நியாயமாகப் பரிசீலனை செய்யவில்லை என்றால் சரியான முறையாகாது. எங்களுக்குச் சொந்தம் பந்தம் மேலிடத்தில் யார் இருக்கிறார்கள்? அந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை. ஆகவே நீதி இலாக்கா, நிர்வாக இலாக்கா சரியாக இயங்கினால் தான் எங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

4. அமைச்சரின் அறிக்கைகள்

(அ) வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செலவாக வறட்சி, நிவாரணத்திற்கென்று 1974-75 நிதி ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 10 கோடி. இதில் 31—3—1975 முடிய, செலவழிக்கப்பட்ட